

Posudek vedoucího diplomové práce Mirky Šulcové

Mirka Šulcová přišla do ateliéru Environment se záměrem pokračovat ve svém dlouhodobě promyšleném tématu, kde hlavní úlohu hrála estetika trávy. Doporučili jsme ji, aby v průběhu magisterského studia využila poměrně krátkého období dvou let a věnovala se ateliérovému programu. To znamená, aby se věnovala ateliérovým zadáním, která až tolik nesouvisela s jejím hlavním motivem tvorby. Mirka toto doporučení akceptovala. Její semestrální i klauzurní projekty patřily vždy mezi ty nejzdařilejší a myslím si, že se v ateliéru docela dobře aklimatizovala. Pokud si dobře vzpomínám ve všech školních pracích figurovalo nějakým způsobem lidské tělo, ať už přímo, nebo jako odkaz na tělo. Pokrývka ornamentálně prošíta léky, volně položená na posteli vyzývala k použití a část klauzurní komise si ochotně a interaktivně do postele taky lehla.

V diplomové práci se jistým způsobem Mirka elegantně vrátila k původnímu tématu. Není to sice ta stará tráva jako centrální motiv, ale to podstatné co tráva jako vegetační objekt představuje, totiž živý symbol něčeho přírodního, je tady nahrazeno rostlinami jako takovými. Téma diplomové práce zní implantáty. Tentokrát se do lidského těla neumísťují umělé prvky, jako to činí např. Stelarc, ale cizorodé lidskému tělu jsou tady živé objekty ze světa flóry. Nejsou ale roubovány přímo do těla jako u Šembery. Mirka umístila mezi lidské tělo a rostliny jakýsi neutrální prostor do, kterého zasadila rostliny. Prostor nadmíru prázdný, průhledný, spíše určený k ochraně lidského těla před nepříznivými vlivy z vnějšího prostoru. Mirka to popisuje slovy:

Přírodní prvky s živou povahou jsou nainstalovány – implantovány do nepřirozeného materiálu. Tyto instalace a s nimi celé obleky demonstrují zjetí přírodních elementů i člověka v uměle vytvořených formách. Průsvitný oblek je pro rostlinu i člověka určitým skleníkem, vyrobeným ochranným prostředím k žití v nepřirozených podmínkách. Vyjadřuje zároveň předěl mezi čistě přírodním světem a člověkem s jeho životním stylem. Hranice mezi těmito dvěma organismy tak narušuje zdánlivě zcela přirozený způsob soužití rostlin s člověkem.

Z řečeného je zřejmé, že se situace může obrazně obrátit. Člověk bude umístěn do igelitového pytle a zavěšen na strom, nebo posloužit coby dekorativní rámeček pro kompost.

Projekt Mirky Šulcové nabízel několik cest, kam se usadit ve smyslu vhodného média. Klidně by se pro toto téma dalo uvažovat o živé performanci, nebo strukturovaném videu. Mirka se rozhodla pro fotografickou dokumentaci ve stylu módních prezentací. Kupodivu se tento parodický a do jisté míry odstupový způsob podání ukazuje jako velice účinný. Výsledná série fotografií je kompaktním dílem, oslovuje vizuální i obsahovou čistotou a mám z této práce radost. Doporučuji hodnotit tuto diplomovou práci stupněm A.

Akad. Mal. Vladimír Merta